dragen, maar ook al wat rondom en in verband met die spelen dreigt plaats te grijpen, moet ons dringen, met allen ernst, die in ons is tegen deze verheerlijking van den mensch, tegen dezen cultus van den held, waarbij schier alle geboden van des Heeren heilige Wet in het gedrang komen, ons waarschuwend en wapenend woord te doen uitgaan. Dat in zulk een sfeer het gebed, dat de Heiland Zijn discipelen leerde, niet kan opgezonden worden behoeft, na al het voorgaande, geen betoog.

Het komt ons daarom gewenscht voor, dat de Kerkeraden vóór den aanvang der Olympische Spelen een woord van vermaan en waarschuwing van de kansels tot de gemeenten richten.

Dit alles werd geschreven in 1928. Nog geen vijf en twintig jaar geleden. Het is leerzaam het bovenstaande te vergelijken met wat in d i t j a a r door het christelijk dagblad Trouw over deze spelen werd opgemerkt.

In het No. van 30 Juli schreef dit blad onder het opschrift „Sport" daarover het een en ander.

Het artikel begint zo:

> Het probleem van sport en lichamelijke opvoeding is in onze Protestants-Christelijke kringen van oudsher een hachelijke zaak geweest.
>
> Er is hier een sterk afwijzende houding waar te nemen, die werd bepaald — als we het summier willen aanduiden — door twee factoren.
>
> In de eerste plaats door een gerechtvaardigden en juisten afkeer van sportverdwazing en sportvergoding; in het algemeen van een lichaamscultuur die tot lichaamscultus gaat ontaarden en in de tweede plaats door een niet gerechtvaardigde en onjuiste onderschatting en miskenning van het lichaam en deszelfs ontwikkeling.
>
> Velen in Christelijken kring waren behept met een zekeren angst voor het lichaam. Het lichaam was een voor geloof en Christelijk leven gevaarlijk ding. Het was ook, zo meende men, niet de hoofdzaak. Waar het op aankwam dat was de ziel. En zo ontwikkelde zich een levenspractijk, waarbij lichaam en lichamelijke ontwikkeling achteruitgezet werden. Aan lichamelijke opvoeding werd weinig gedaan, sportbeoefening werd bij velen contrabande of zo terloops en oogluikend geduld.
>
> Er is reeds vele jaren verzet tegen deze practijk geweest. De sportbeoefening in Christelijken kring won veld. Christelijke organisaties op het gebied van sport en gymnastiek poogden een eerherstel van het lichaam, een juiste Christelijke waardering van sport en lichamelijke oefening ingang te doen vinden.

Na deze refererende opmerkingen zegt het blad iets over de moderne, officiële „sport" en haar beoefening. Aldus:

> Terzelfder tijd ontwikkelde zich het moderne sportleven, waarvan wij in deze weken een periodiek hoogtepunt beleven in de Olympische Spelen. Dat moderne sportleven heeft twee kanten, een goeden en een slechten. Het is een mengeling van gezonde sportieve prestaties en van sportvergoding. Wij zien dat ook in de Olympische Spelen, deze mengeling van goede en slechte dingen.
>
> Voor een deel is dat het gevolg van de negatieve instelling der Christenheid. Als de Christenen zich in de sportcultuur niet laten gelden en niet trachten deze cultuur hunnerzijds te funderen in een positieve Christelijke waardering van het lichaam, moet niemand zich verbazen dat de sport ontspoort. Men kan er zich dan werkelijk nog wel over verblijden dat er nog zoveel aanvaardbaars in de moderne sport gevonden wordt.
>
> Wij staan dan ook voor het feit, dat de sportgebeurtenissen en dat de Olympische Spelen in onze Christelijke milieu's een sterke belangstelling genieten.

Men merkt het geweldige verschil met wat de gereformeerde kerken in 1928 schreven. In de olympische spelen, zo heet het nu, is een mengeling van gezonde sportieve prestaties en van sportvergoding. Ze zijn dus een vermenging van goed en kwaad. Men voelt reeds waar het op aan gaat. Zo'n „menging" vindt men immers overal in de wereld; óók in de kerk en in de beste christen! Van een pellen van de a c h t e r g r o n d e n, de o p z e t, de g e e s t, de o f f i c i ë l e t e n d e n z van deze spelen is nu geen sprake meer.

Voorts krijgt de christenheid een scherp vonnis te verwerken. Zij is — o gans niet s a n c t a simplicitas! — de eigenlijke oorzaak dat de sport zo ontaardde! En ten slotte wordt geconstateerd — en dat wordt het uitgangspunt voor wat verder volgt — dat de olympische spelen in „onze Christelijke milieu's" een sterke belangstelling genieten. Zoals in iedere vervalsconstellatie steeds de gewoonte is, gaat men van een f e i t e l i j k e t o e s t a n d uit om eigen houding te bepalen.

Trouw gaat n.l. als volgt verder:

> Nu kan men zich op het standpunt stellen, dat een krant, die in Christelijke kringen wordt gelezen, aan die zaken geen aandacht moet besteden, vanwege de slechte kanten die er aan zitten en waar dan nog bijkomt, dat daarbij ook de Zondag in het geding is.
>
> Wij hebben gemeend dit standpunt niet te moeten innemen. Want wij zijn bij de sport betrokken en die sport maakt een wezenlijk deel uit van ons maatschappelijk leven, al moeten wij erkennen, dat er aan die sport verkeerde kanten zitten. Het komt ons onjuist voor, hier een struisvogelpolitiek te voeren en nu maar ten aanzien van sport en Olympische Spelen een geheelonthoudingspolitiek te volgen, die in brede kringen van ons volk niet wordt aanvaard en die ook tot verkeerde consequenties zou voeren ten aanzien van het sportleven in het algemeen.
>
> Dat heeft ons er toe geleid, dat wij verslagen opnemen van de Olympische Spelen, waarbij wij in de verslaggeving pogen de sport op een juiste wijze te waarderen en waarbij wij niet meer aandacht geven aan wat er op den Zondag gebeurt, dan strikt noodzakelijk is met het oog op de continuïteit in de berichtgeving.
>
> Wij kunnen en mogen niet aan het leven voorbijgaan, ook al gebeuren daar dingen en al zitten er in hetgeen geschiedt elementen, die ons onjuist voorkomen.
>
> Maar dat noopt er te meer toe ons te beijveren, en dat is voorzeker niet in de eerste plaats een probleem van de krant, om te komen tot een goeden kijk op de sport en tot een juiste beoefening van de sport.

Men ziet het: de f e i t e l i j k e s i t u a t i e, de w i l v a n h e t „c h r i s t e l i j k e p u b l i e k" bepaalt ten principale de houding van de krant. We zijn nu eenmaal bij „de sport" betrokken! De sport maakt een, ja zelfs een „wezenlijk", deel uit van ons maatschappelijk leven! Mensen, dat is nu eenmaal een feit! Daar moet ge mee rekenen. Dat betekent voor een krant dat je erover schrijft, dat je verslagen geeft. „De brede kringen van ons volk" w i l l e n dat eenvoudig. Een krant is nu eenmaal geen filantropische instelling. Ook voor haar geldt dat de „klant" (abonné) k o n i n g is. Zeker, zeker, er zijn wel een paar „verkeerde kanten" aan de sport. En de Zondagsheiliging komt ook wel wat in het gedrang. Maar we hebben wel een middeltje om dat kwaad te neutraliseren. We zullen onze verslaggevers opdracht geven om wat ze in Helsinki zullen zien „op de juiste wijze te waarderen". (Zo krijgen de krantenlezers toch alles wat ze weten willen en een eventueel korreltje kritiek kunnen ze best overslaan, dat doen de mensen die van de verslagen genieten trouwens toch allemaal!) En wat die Zondagsontheiliging betreft, daartegen hebben we ook een patent middel. Van wat op Zondag gespeeld wordt geven we geen verslag! Neen, zeur er nou niet over dat die Zondagsontheiliging toch maar iets is dat die feesten o f f i c i ë e l bedrijven en dat je die ten volle in rekening moet brengen als je ze beoordelen moet! Nee, zeur dáár niet over. Zo diep moet je op de dingen niet ingaan! Zo zwaar moet je er niet aan tillen. Dan kun je het nergens uithouden in de wereld. En wees voorts niet bang dat je de gang van de spelen niet haarfijn zult kunnen volgen als je de verslagen van wat Zondags geschiedt niet krijgt. Om dat euvel te verhelpen zullen we van de Zondagse gebeurtenissen net zóveel vertellen dat de „continuïteit van de berichtgeving" gehandhaafd wordt!

Is zo alles niet prachtig opgelost?

Ik wil hiervan alleen zeggen, dat ik deze voorlichting en leiding s l e c h t vind.

Deze wijze van doen is het, die de christenen verachtelijk maakt in de ogen van alle eerlijke mensen. En t e r e c h t.

Honderd keer liever zou ik hebben gezien, dat Trouw duidelijk en positief de olympische spelen had aanvaard. En zonder meer verslagen had gegeven.

Dit farizees gedoe deed spreekwoorden ontstaan als: Voor fijnen en motregen moet je altijd oppassen. En het inspireerde tot artikelen, scherp als vitriool, zoals Vrij Nederland er eenmaal een gaf onder de titel: Gods goochelaars.

C. V.

KERKNIEUWS

B e r o e p e n te:

Haulerwijk, Th. Hoff te Loenen a. d. Vecht.
Mussel, P. Veldstra te Kantens,
New-Westminster, W. W. J. v. Oene te Schiedam.

A a n g e n o m e n naar:

Ferwerd-Hallum, Cand. C. de Haan te Utrecht.
Zaandam, E. Koop te Zwartsluis (nadere beslissing).

B e d a n k t voor:

Middelstum, Rozenburg en Wieringermeer, Cand. C. de Haan te Utrecht.

Boekbinderij VAN KUIJK

Voor al Uw B i n d w e r k.
Reformatie . . . . ƒ 3.75
Catechismus . . . ƒ 2.35
Alle toezendingen onder rembours.

Zalmstraat 1 - Scheveningen

Bestel heden:

In Memoriam

Prof. Dr K. SCHILDER

Gereformeerd Confessor

Rede uitgesproken door G. Puchinger voor een kring van de S.S.R. en genodigden op Vrijdag 28 Maart j.l. met een fraaie foto op kunstdruk van de overledene, los inliggend.

Prijs ƒ 1.25.

Bestellingen kunnen reeds gedaan worden bij de boekhandel of rechtstreeks bij de Uitgeefster:

Oosterbaan & Le Cointre N.V. te Goes, Giro 36000.

Zo juist verschenen:

Jaarboekje

ten dienste van de
CANADESE GEREFORMEERDE KERKEN
(Canadian Reformed Churches)

onder redactie van D. M. Barendrecht, Joh. de Haas en Ds W. Loopstra.

(Zie de bespreking van dit boekje in dit blad)

Er zal ook in Nederland grote belangstelling zijn voor dit kerkelijk jaarboek, want we willen allen meeleven met de zusterkerken in Canada. Welnu in dit jaarboek vindt ge alles wat ge omtrent het leven in Canada van onze zusterkerken weten wil.
Bestel spoedig, want de oplaag is beperkt en zal spoedig uitverkocht zijn. Prijs ƒ 2.40. Verkrijgbaar bij de boekhandel en bij de uitgeefster:

OOSTERBAAN & LE COINTRE N.V., GOES

GIRO No. 36000.

OM UWENTWIL GETROOST

DRIE PREDIKATIËN van PROF. B. HOLWERDA

Deze predikatiën handelen over de volgende stoffen:

„HEERE, GIJ DOORGRONDT EN KENT MIJ ...", Psalm 139.
„ECONOMIE IN DE HOPE DES EEUWIGEN LEVENS ...", Lucas 16 : 1—12.
„CHRISTUS' EVANGELIE OMTRENT DE ANTICHRIST ...", 2 Thess. 2 : 6—12.

Wij voldoen met deze uitgave aan het verzoek, dat van verschillende zijden tot ons kwam, om deze preken in druk te brengen. De prijs is ƒ 1.50, ingenaaid in stevige omslag.

Verkrijgbaar bij de boekhandel of bij de Uitgevers:

Oosterbaan & Le Cointre N.V. te Goes — Gironr 36000

Onze abonné's schrijven ons:

„STIJL

wordt iedere maand nog beter van inhoud". Het blad heeft zijn plaats onder ons volk reeds gewonnen.

De rijke inhoud van het Augustusnr. bevat:

Tentoonstellingen door H. R. Rookmaaker.
In alle ernst door M. Siesling.
Het Paradijs en de moderne mens, (De strijd van Marsman) door P. A. Hekstra.
Psalm 87, een vers van J. Klein Tz.
„Les grandes heures de Rohan", (wat beeldende kunst kan geven) door H. R. Rookmaaker.
Passie-Echo's door D. W. L. Milo.
Gebed, een vers van B. P. Wiegers-Groeneveld.
Boekbespreking:
Groen van Prinsterer als correspondent (Een studie door G. Puchinger) door J. L. van Essen.
Poëzie en Religie (door Okke Jager) door P. A. Hekstra.

Gij kunt u nog abonneren op de volledige jaargang, welke Januari 1952 begon. Gij kunt U ook thans laten inschrijven voor het vervolg.

De prijs is ƒ 3.25 per half jaar.

Waarschijnlijk wordt het blad binnenkort opnieuw uitgebreid. Hoe meer abonné's hoe meer we kunnen geven.
Doet U mee?

U kunt zich opgeven bij de boekhandel of rechtstreeks bij de Uitgeefster:

OOSTERBAAN & LE COINTRE N.V., GOES